

Szkoda powstała w wyniku wykroczenia w porównaniu do szkody powstałej po wykroczeniu.

Gdy para uzyskuje dobry wynik po wykorzystaniu nieautoryzowanej informacji (UI), zysk ten zostaje zabiera się. Przeciwnicy zazwyczaj otrzymują rekompensatę straty lub szkody. „Zazwyczaj”, gdyż sędziowie przeprowadzają rozróżnienie pomiędzy szkodą powstałą **w wyniku** (bezpośrednio w następstwie) wykroczenia a szkodą powstałą **po** (wskutek działania po) wykroczeniu. Pierwsza szkoda spowodowana jest naruszeniem przepisu, druga jest konsekwencją działania podjętego przez pokrzywdzoną parę. Gdy przeciwnicy naruszają przepisy, para, aby otrzymać rekompensatę, musi utrzymać pewien poziom dobrego brydża. W wypadkach, w których można było łatwo uniknąć szkody, nie uznajemy, że powstała w wyniku wykroczenia i nie dajemy rekompensaty. Chociaż nie ma uniwersalnej metody rozróżnienia pomiędzy szkodą powstałą „w wyniku” a „po”, zasada ta jest rzeczywiście powszechna. Podczas gdy niektórzy używają określeń „nierozsądne” lub „nadmiernie agresywne i ryzykowne” do określenia działania, za które nie należy dać rekompensaty, wiele komisji odwoławczych okazuje większe wymagania w stosunku do strony niewykraczającej. Jest też zjawisko określania akcji przeciwników jako „nierozsądne”, a uważanie własnych działań za normalne pomyłki. Z pewnością ta sprawa wymaga większej uwagi, ale nie ona jest tematem niniejszego artykułu. Omówimy obliczenia, które należy przeprowadzić, gdy trzeba rozróżnić szkodę powstałą w wyniku wykroczenia a powstałą po wykroczeniu.

Weźmy następujący przykład. Zawody na wysokim szczeblu. Para wylicytowała szlemika i sędzia uznał, że nie osiągnęłaby tego kontaktu bez wykorzystania UI udostępnionego przez tę parę. Tak więc, szlemik powinien być zdjęty, zapis skorygowany do dogranej z nadróbkami. Ale przeciwnicy popełnili fałszywy renons, co dało lewą więcej, podnosząc wynik do 13 lew. Uznajemy, że fałszywy renons nie został spowodowany przez zalicytowanie szlemika przez przeciwników, więc powstała szkoda jest szkodą po wykroczeniu. Jeżeli nikt inny nie wylicytował szlemika, para ta miałaby zero, nawet, gdyby nie popełniła fałszywego renonsu, więc szkoda powstała po wykroczeniu z powodu fałszywego renonsu nic by tej pary nie kosztowała, nadal otrzyma pełną rekompensatę. Ale gdy 60% par wylicytuje szlemika i weźmie 12 lew, a 40% weźmie 12 lew na dograną, potrzebne jest rozdzielenie wyniku tej pary na szkodę powstałą w wyniku wykroczenia a powstałą po wykroczeniu. Załóżmy, że mamy 10 zapisów: 4 po 680, 5 po 1430 i 1 raz 1460 (ten z fałszywym renonsem). Bez fałszywego renonsu wyniki wynosiłyby: 4 razy 3 PT i 6 razy 13 PT, zależąc od decyzji w przedmiotowym rozdaniu. Przy dodatkowym wyniku 680 (zapis skorygowany) wyliczona szkoda wynosi 9 PT. Po wzięciu pod uwagę fałszywego renonsu kombinacja szkody „w wyniku,” i „po” wynosi $18 - 4 = 14$ PT. Wobec tego, para wykraczająca traci te 14 PT, a para pokrzywdzona dostaje rekompensatę tylko za część powstałą w wyniku wykroczenia, czyli 9 PT.

Jestem skłonny do rozważenia sugestii ukarania pary wykraczającej w wysokości 9 PT zamiast 14 PT. Wtedy nadal mają zysk z fałszywego renonsu, popełnionego przez przeciwników, co jak założyliśmy, nie ma nic wspólnego z wykroczeniem.

To udoskonalenie nie jest łatwe do zaprogramowania, sędzia musi powiedzieć ekipie liczącej co ma zrobić.

Weźmy jeszcze jeden przypadek. E otwiera licytację odzywką 3♠, po której następują 2 pasy i kontra, E pasuje, a S zgłasza 4♦. Teraz W wpada w długi namysł i pasuje. N pasuje, a E licytuje 4♠, które wygrywa. N, mając Kxx w aty położył K na drugiej ręce, a S musiał zabić singlowym asem. To samo dzieje się w treflach, gdy S kładzie K z Kxx, a N zabija singlowym asem. Nikt się nie dziwi, że sędzia zdejmując odzywkę 4♠. Ale jednocześnie decyduje, że NS mogło uniknąć straty co najmniej 1 lewy, co dałoby wynik + 50.

Frekwens protokołu zawiera (dla NS) : 1 raz -420 (osiągnięty wynik), 2 razy - 140 (3♠ swoje), 2 razy + 150 (4♦ +1), 1 raz + 300 (4♠X -2) i 4 razy + 400 (5♦ swoje).

Frekwens w postaci tabeli wygląda następująco:

frekwencja	zapis	PT
4	+ 400	15
1	+ 300	10
2	+ 150	7
2	- 140	3
1	- 420	0

Bez wykroczenia przeciwników NS uzyskałaby 6 PT (gdyż wtedy -140 daje 1 PT). Za normalny wynik po wykroczeniu (+ 50) miałyby 4 PT. Więc szkoda powstała w wyniku wykroczenia wynosi 2 PT, a szkoda powstała po wykroczeniu 4 PT, ta druga nie jest rekompensowana. Strona wykraczająca traci 6 PT: różnicę w PT pomiędzy + 150 i - 420 dla ich przeciwników.